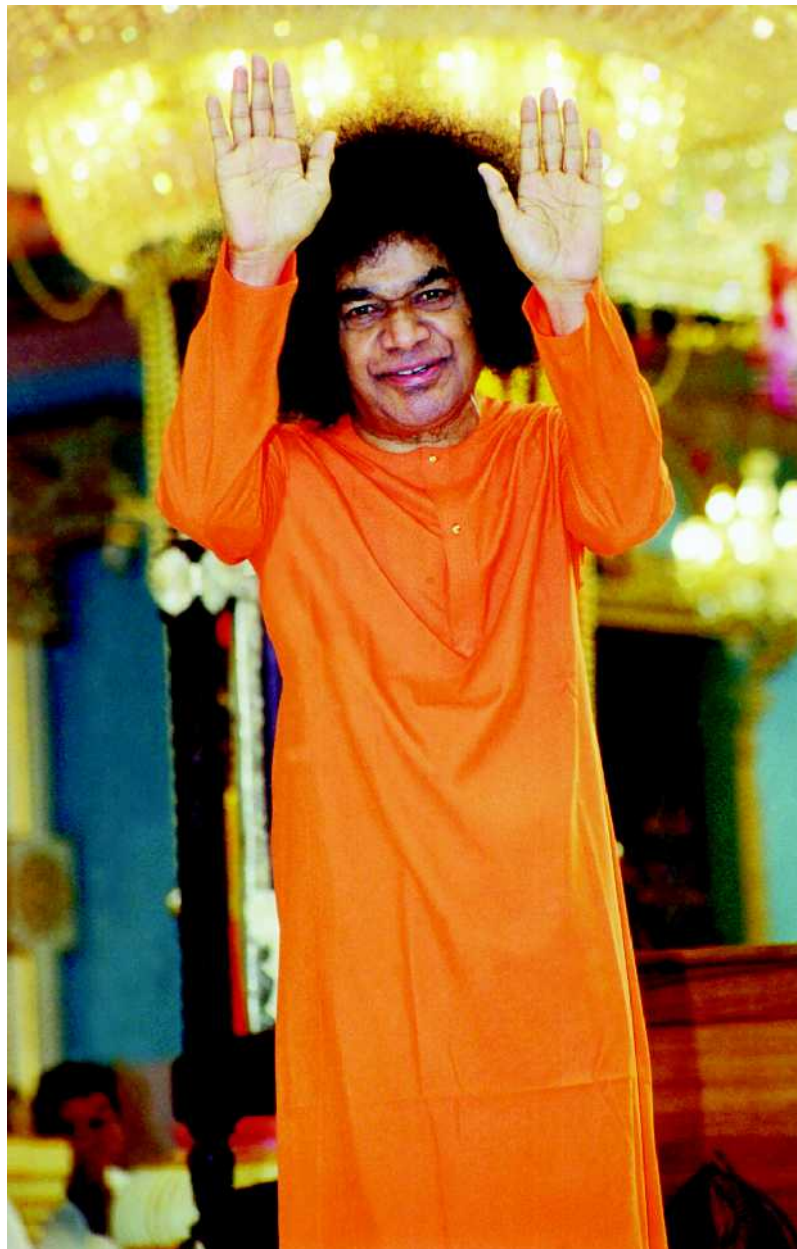

Sái Rám

časopis Satja Sái Organizace ČR

Bůh proniká celým vesmírem.

Bůh je přítomen v každém člověku, dokonce v každé lidské bytosti. Celé stvoření je projevem Božství. Nestačí mít jen lidské tělo. Jelikož je Bůh přítomen všude, v každé bytosti, je praktikování lidských hodnot považováno za tak posvátné a důležité. Proto musíte rozvíjet lidské hodnoty pravdy, správného jednání, míru, lásky a nenásilí. Nikdy za žádných okolností neříkejte lež.

Pokud se držíte pravdy, správné jednání bude přirozeným následkem. Kde jdou pravda a spravedlnost ruku v ruce, tam bude i mír. Kde je mír, bude také láska. Tam, kde je láska, není žádné místo pro násilí. Ze všeho nejdřív by měl člověk rozvíjet lásku.

Láska je Bůh, Bůh je láska. Pravda je Bůh. Bůh je pravda.

Pravda a láska jsou vskutku vtělením Božství.

Promluva z 25. 12. 2009

Svět, můj dům

Promluva Šrí Satja Sái Báby v Gókhale Hall, Madrás, 25. června 1960

Vtělení lásky!

Toto shromáždění mi připomíná moře, neboť tu v hale máme lidi, kteří přicházejí z různých konců světa a proudí k Bohu. Sledují různé cesty s cílem získat mír (*šánti*) a štěstí (*santóša*). Mým posláním je přinášet vám blaženost (*ánanda*). Jsem stále připraven vám ji dávat. Můj jazyk může některým z vás působit určité potíže, protože asi nerozumíte telugu, ale v tomto shromáždění jsou lidé, kteří by žádnému jinému jazyku nerozuměli, kdybych jím mluvil, a proto budu v telugu opět pokračovat.

Jsou čtyři věci, které musí zajímat každého člověka: „Kdo jsem já? Proč jsem přišel? Kam se ubírám? Jak dlouho tu budu?“

Odpověď na tyto otázky dávají čtyři Védy. Veškeré duchovní dotazování začíná těmito čtyřmi otázkami ve snaze nalézt na ně odpovědi. Představte si, že se v poštovní schránce objeví dopis bez adresy, adresáta i odesílatele. Nebude doručen nikam. Napsat takový dopis byla ztráta času. Podobnou ztrátou je příchod na tento svět, jestliže se nedozvíte, odkud jste přišli a kam kráčíte. Dopis skončí v přihrádce pro mrtvou poštu. Jednotlivá duše (*džíva*) bude chycena v koloběhu zrození a smrti a nikdy nenajde sama sebe. K tomu je nutné dotazování se na sebe (*átma vičára*) a k získání správné odpovědi je nutná duchovní kázeň (*sádhana*). Odpovědi budou součástí vaší zkušenosti.

Provádějte všechno s tolerancí a trpělivostí

Duchovní disciplínu (*sádhana*) je nutné provádět ukázněně, systematicky, v atmosféře ctnosti. Tak jako máme v této hale ventilátory, které umožňují, aby se do ní vtěsnilo tak velké shromáždění, stejně tak jsou nutné ventilátory

pravdy (*satja*), spravedlnosti (*dharma*), míru (*šánti*) a lásky (*préma*) k ochlazení sálajícího horka nevědomosti (*adžňána*), nepravdy (*asatja*), nespravedlnosti (*anjája*) a neukázněnosti (*akrama*). Ve světě, ve kterém je spravedlnost při každé příležitosti neustále urážena a popírána, je mír a tolerance cestou k záchraně člověka.

To je souhrn a podstata toho, co vám musím říci a co vy musíte pěstovat. Každý čin konejte s tolerancí, trpělivostí a v duchu vzájemné pomoci. V rodině pěstujte trpělivost a vzájemnou úctu, ve společnosti řádné chování (*dharma*) a spravedlnost, ve společnosti národů ideál míru. O těle se říká, že je božím stánkem; svět je božím tělem. Malé bodnutí do palce ihned pocítíte jako svoje poranění, protože palec je částí vlastního těla. Podobně se utrpení v jedné části světa dotýká Pána stejně jako utrpení kdekoli jinde. Když se utvořil stát Ándhra, řekl mi kdosi, že už nenáležím do státu Madrás, že jsem nyní občanem státu Ándhra! Opáčil jsem mu, že mým domovem je celý svět a že Madrás i Ándhra jsou jen jeho místnosti! Svět je chrámem, božím chrámem. Je jeho tělem, v němž sídlí.

Když jsem cestou sem projížděl ulicemi, viděl jsem několik ozdobených hal, kde se konaly náboženské promluvy, předčítání a výklady svatých textů a písem. Všude byly shromážděny velké skupiny posluchačů a nechybělo nadšení pro družnost (*sabhá*) a skupinové zpívání (*bhadžan*). A přesto bují ateismus a roste počet lidí, kteří zapírají Boha a veřejně haní aspiranty směřující k Bohu. Proč? Protože požívání potravy ještě nezaručuje její strávení. Uplatňování byť i pouhé tisíce toho, co jste četli nebo slyšeli, vám jedině může dopomoci k míru a radosti.

Jste zde proto, abyste naplnili boží záměr

Nyní je třeba především úsilí (*utsáha*), odvaha (*dhairja*) a víra (*višvása*). Ve svém úsilí se musíte řídit pravidelnou rutinou, kterou se naučíte od adepta v příslušném oboru. Ke zvýšení odvahy musíte pocítit svoji vlastní důležitost pro své povznesení. Nikdy se nenazývejte hříšníkem, zrozeným z hříchu, vychovaným v hříchu a žijícím v hříchu. Ne, takové odsuzování sebe sama se nesluší pro děti boží (*amrtaputra*).

V každém z vás je Bůh hybnou silou, je to samotná duše. Jak byste mohli být zlí, když jste zde proto, abyste naplnili boží záměr, podle jeho vůle, jeho plánu, jeho zákona? Bůh vás vybavil mnoha schopnostmi, abyste jej mohli hledat a nalézt. Nejste tedy bezmocná, zanedbaná, osamělá stvoření odsouzená k smrti. Vy jste vtělením blaženosti (*ánandasvarúpa*), zrozeni pro velká dědictví, o něž je pouze třeba požádat. Jenže vy nežádáte. Mějte víru ve svůj osud a pracujte radostně a vytrvale pro jeho naplnění.

Oddanost (*bhakti*) je prostě připoutanost (*rakti*) k Bohu (*Bhagaván*), láska k Nejvyššímu. Nemusíte odlétat z domova, abyste ji pěstovali. Vyrostete snad semeno jinak jen proto, že je zasazeno daleko od mateřského stromu? Ale jestliže ho uvaříte, pak už pochopitelně nevyrostete a nestane se zemi přítěží. Spařte podobně své instinkty a impulzy a spalte tužby po smyslových požitcích, které vás zotročují. To vás přivede blíže k Bohu, ať jste kdekoliv.

Dobré i zlé vychází z téže mysli

Když nebeské bytosti (*déva*) a démoni (*asura*) čeřili Mléčný oceán, vyšla z něj kráva hojnosti (*kámadhénu*), strom splňující všechna přání (*kalpataru*), bohyně bohatství, Indrův slon se čtyřmi kly a také nejsmrtelnější z jedů (*hálahála*). A podobně je i mysl člověka denně čeřena silami dobra a zla, neboť dobré i špatné vychází obojí z jedné mysli. To špatné vzniká, když mysl plyne směrem k smyslovým požitkům a topí se v bažinách chamtivosti a závisti, chtíče a pýchy.

Když se lev probudí ze spánku a zařve, všechna maličká zvířata, která tam předtím vládla, vezmou do zaječích. Stejně tak, až se probudíte vy a začnete opakovat Óm (*pránavamántra*), uprchnou všechny nízké živočišné sklony, které si vykračovaly ve tmě. V srdci máte jsoucno, jež přesahuje čas i prostor, a budete-li pokračovat a dál se s ním spojovat prostřednictvím Óm (*pranava*) nebo jakýmkoliv jiným symbolem, nezkracené myšlenky a popudy se k vám neodváží přiblížit.

Jestliže máte milost boží, žádná planeta (*graha*) vám nemůže ublížit. Zlověstné vlivy dokonce těch nejmocnějších seskupení planet, jimiž vám astrologové nahánějí hrůzu, naráz zmizí.

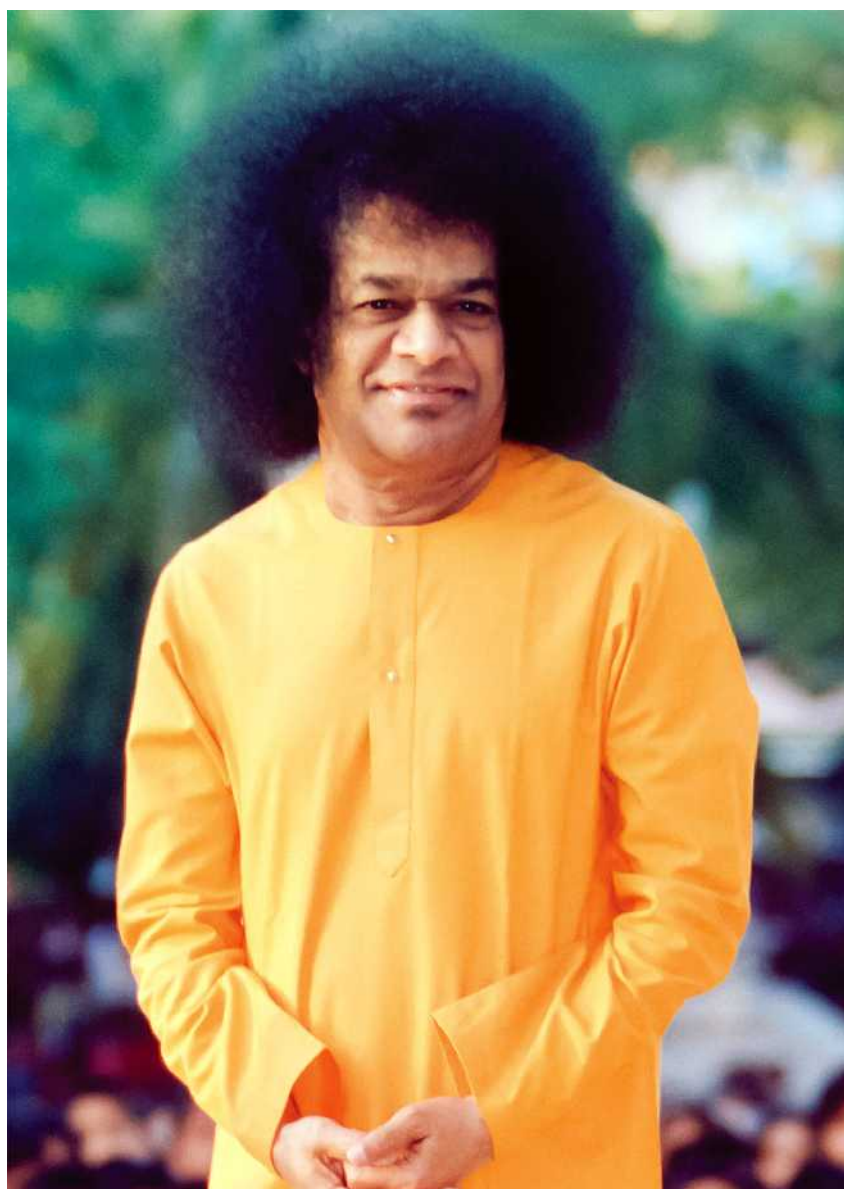
Na získání takové milosti jsou dva recepty: vyjadřovat se laskavě (*prijam vada*) o záležitostech tohoto světa a mluvit pravdu (*satjam vada*) z hlediska světa příštího. Láska (*préma*) je zbraní, dotazování se (*vičára*) je kolem, kterým se musí neustále otáčet, aby bylo získáno světlo lásky (*préma*). Do té doby, než se vynoří láska, musíte zůstat v temnotě nenávisti, kde i nejmenší pohyb vyvolává strach a podezírání.

Neustále si dobíjejte baterie duchovním cvičením (Sádhana)

Nikdy nepodléhejte lhostejnosti ani zoufalství. Ochotně přijímejte ztráty a strasti, pomáhají vám otužit osobnost. Diamant se nalézá v kameni, chcete-li zlato, musíte použít trhavin. Přísně dodržujte režim, který vám lékař nutí, aby mohl lék přinést ten nejlepší výsledek. Baterie vašeho „auta“ se dobíjí, když přijedete do Puttaparti nebo na jiné svaté místo. Alespoň to by mělo být cílem vaší poutní cesty. Nabíjejte baterie svým duchovním cvičením (*sádhana*) a po návratu domů nenechávejte „auto“ stát v garáži. Jestliže tak učiníte, baterie se vybije. Jezděte autem a udržujte ho v chodu, tímto

způsobem se baterie bude samočinně dobíjet. Podobně nebudete-li pokračovat ve vyhledávání duchovní společnosti (*satsanga*), ve správném postoji (*satpravartana*), v nábožném zpívání (*bhadžana*) a v pamatování na Pánovo jméno (*námasmarana*), pak celé toto nabíjení baterií nebude k ničemu.

Nepřišel jsem dělat propagandu nebo publicitu, ani abych získal žáky či uctíváče. Já jsem váš a vy jste moji. Proč by tedy měla být nutná nějaká publicita? Já vám nedělám přednášky, ale rozdávám léky pro duchovní zdraví a morální posílení. Tak přijímejte moje slova, jako lék pro své duchovní zdraví.

Sái inspiruje

Při dnešních oslavách vánoc si vzpomeňte na učení, rady a varování Ježíše a rozhodněte se vést svůj každodenní život podle nich.

Jeho slova musí být vytištěna ve vašich srdcích a musíte se rozhodnout praktikovat vše, co učil.

Musíte věnovat pozornost lekcím, které učil v různých fázích svého života.

Nejdříve prohlásil, že je poslem božím. Ano, každý člověk musí přijmout tuto roli a žít jako příklad božské lásky a dobročinnosti. Učitel se musí chovat jako budík, měl by probudit spícího ke službě, kterou dluží sám sobě. Podobně i Upanišady říkají: „Vstaňte! Probudte se!“

Staňte se svědkem Boha uvnitř, v každé myšlence, slovu a činu. Nejlepší způsob, jak vyřešit zmatek a konflikty, bránící morálnímu, etickému, materiálnímu, technologickému a duchovnímu rozvoji, je žít plně, jak by člověk žít měl a pozdvihnout se do božských výšin, které jsou jeho skutečnou realitou.

Promluva z 25. 12. 1990

Ježíš obětoval svůj život a prolil svou krev, aby vložil lásku a soucit do srdce člověka, abyste byli šťastní, když jsou ostatní šťastní a smutní, když jsou ostatní smutní.

Dovolte, abych vás dnes požádal, abyste se u příležitosti této posvátné události vzdali dvou zlých návyků mysli. Sebechvály a pomlouvání! Vzdejte se jich! Místo toho přijměte nový návyk, návyk láskyplné služby lidem v nouzi. Pokud strávíte všechen svůj čas a energii na světské pohodlí a smyslové požitky, pošpiňujete tím tuto lidskou existenci. Nevěnujte svůj život pouze užívání si jídla, jezte pouze tolik, kolik je důležité pro přežití. Udržujte své tělo jako chrám, ve kterém přebývá Bůh. Udržujte ho v čistotě, čerstvé a voňavé tím, že budete rozvíjet soucit a lásku. Ať z vás vyvěrají svaté myšlenky, slova a činy. Nesnižujte ho tím, že ho budete používat k nízkým, nedůležitým a nesvatým věcem. Ať jste kdekoli, rozhodněte se toto dodržovat ode dneška!

Promluva z 25. 12. 1976

Šrí Satja Sái Bába GÍTA VÁHINÍ – Svaté slovo boží

KAPITOLA 20

Gíta jasně prohlašuje, že jedině *hridajapušpa*, lotos srdce, ničím neznečištěný, rostoucí v průzračných vodách mysli (*mánasa-saróvar*), je hoden toho, aby byl Pánovi nabízen jako dar. Proto Kršna pravil Ardžunovi: „Můj milý švagře, jakoukoliv činností se zaměstnáváš, cokoli daruješ i jakoukoli potravu přijímáš, všechno odevzdávej mně jako obětní dar v duchu oddanosti a úcty k Bohu, neboť jen takové činy mne dosáhnou. Nedávám přednost žádnému jménu, všechna jména jsou má. Neznám ani přítele, ani nepřítel. Jsem neovlivněný svědek. Přebývám se všemi, kteří mi slouží; z jejich služby čerpám radost.“

To v Ardžunově mysli způsobilo jisté pochybnosti. Proto se zeptal: „Krišno, říkáš, že neděláš rozdíly, že nemáš přátele ani nepřátele; čím to tedy je, že jsou někteří šťastní a jiní nešťastní, někteří jsou silní v těle i na duchu a jiní slabí a churaví, někteří jsou bohatí a jiní chudí? Co je toho všeho příčinou? Jsi-li ty sám nad takovým rozlišováním, proč nemůžeš udržet všechny ve stejném stavu? Když pozoruji, jaká je skutečnost, těžko mohu uvěřit, že na všechny pohlížíš stejně a nikomu nestráníš.“

Při „pochybnosti“, která sužovala Ardžunu, se Kršna zasmál. „Já vyjadřuji jen pravdu. Svá slova nepřizpůsobuji vašemu souhlasu nebo nesouhlasu. Nejsem v povznesené náladě, když je schvalujete, ani sklíčený, když je neschvalujete. Já jsem ve všech stejný, ale všichni nejsou stejní ve mně. Jistě jste pozorovali vesničany, že za chladných měsíců sedávají navečer kolem ohně, ale jen ti, kteří sedí blízko ohně, se zahřejí. Kdo sedí daleko, musí se spokojit i s tmou. Zůstávají-li lidé vzdálení a stěžují si, že k nim nedochází žádné teplo a že zakoušejí tmu, můžete to připisovat předpojatosti ohně? Bylo by nesmyslné vyvozovat z toho, že se oheň chová k lidem různě.“

Podobně se to má s nádhernou božskou vizí – chcete-li ji získat, musíte se k ní přiblížit a zůstat jí nablízku. Každý má stejné právo přijít a přiživovat oheň, aby ještě více hřál a osvěcoval. Oheň je nestranný. Rozdíly jsou v tom, kolik prospěchu z něj kdo čerpá a jak ho dovede rozdmýchat do ještě většího žáru. Já jsem ta nádhera a jsem zcela nestranný. Všichni mají stejnou možnost, příležitost i právo na to, aby mě zažili a čerpali ze mne blaženost. Odlišnosti a rozdíly vznikají na základě nedostatků *sádhaků*. Nejsou to moje vady.“

Zaznamenali jste Kršnova láskyplná slova? Plnost jeho milosti? Jak jsou jeho slova pravdivá!

Lidé skutečně neznají vlastní vady, ale hledají je v druhých. Kdyby Pán měl nějaké vady, jak by mohl svět existovat a přežít? Pán pohlíží na všechny jako na sobě rovné. Jeho srdce všechny objímá láskou. Jen proto má svět alespoň tolik pokoje a prosperity. Lékař může prohlásit, že pacient nemá horečku jen proto, aby nemocného utěšil, ale teploměr nelže. Bůh zná vnitřní cit

a reaguje na něj, ne na vnější efekt. Nikdy se nemůže mýlit a nikdy ho nelze oklamat. Svět bere v úvahu jen vnější zdání a řídí se podle toho, jak se věci jeví. V řece se musíte brodit, abyste poznali, jak je hluboká. Chcete-li poznat chuť, jezte. Jestliže lidé prohlašují soudy o hloubce a chuti, aniž se brodili a ochutnali, jak mohou jejich prohlášení být považována za pravdivá?

Kdyby Pán byl předpojatý, jak mohl udělit blaho sjednocení s Bohem (*sájudžja*) brindávanským pastýřkám? Byl by pojedl z ovoce, ze kterého dříve ujedla Sabari? Mohl by se Džanaka stát *brahmadžňáním*? A Nandanar – mohl by dosáhnout velkolepé vize Pána? Mohli by Prahláda a Vibhíšana přistoupit až k Pánovi? Mohl by být Hanumán přijat jako Rámův posel? Mohl Válmií napsat velký epos Rámájana? Poukazují všechny tyto případy na stranickost v Pánově povaze, nebo dokazují, že žádnou takovou vlastnost nemá? To všechno jsou příklady Pánovy lásky (*préma*), jeho laskavosti, která je ke všem stejná.

„*Manmaná bhava madbhaktó, mad jádží, mám namaskuru.*“ Tento Pánův příkaz znamená pouze toto: „Svou mysl udržuj vytrvale soustředěnou na mne, buď mi upřímně oddán, pokloň se mi a všechny své myšlenky, slova a činy věnuj mně. Miluj mě stále a neochvějně.“ Tak přikázal Pán. Tím naznačil, že co od tebe nejvíc požaduje, je „čistá mysl“ a „nezkalená láska“.

Ponoření do lidskosti (*manavatva*) nemůžete dosáhnout božskosti (*mádhavatva*). Abyste dosáhli božskosti, musíte získat božskou povahu (*mádhavatattva*). Abyste uviděli tmu, musíte být pouze ve tmě; chcete-li vidět světlo, potřebujete k tomu světlo. Abyste pochopili inteligenci, musíte být inteligentní. Zabýváte-li se neustále lidskými záležitostmi, jak můžete pochopit nádheru božství? Abyste se stali božští, musíte stále setrvávat ve vzpomínkách na božství, musíte se božsky chovat a božsky jednat. Váš vkus, vaše prostředí a cítění – to vše musíte uvést v soulad s jediným účelem. Jen tak lze pochopit podstatu.

Na základě této pravdy Kršna pokračoval: „Ardžuno, *džňánin* je nadřazen i bohům, kteří stojí výš než obyčejní lidé. Ale ani tito učenci (*džňání*) nejsou schopni pochopit Boha v plném dosahu. Jak by ho pak mohli chápat obyčejní lidé, jako jsi ty?“ Při tomto skrytém popíchnutí Ardžuna studem sklopil hlavu a řekl: „Ano, Kršno, souhlasím, že ty se vymykáš chápání kohokoli, i sebeinteligentnějšího člověka. Jsi nekonečně mnohotvárný, o tom jsem přesvědčen. Víím, že jsi univerzální absolutno.“

Věřím, že ty jsi stvořil celý vesmír, že ho udržuješ a vládneš nad evolucí i involucí světů. Věřím, že jsi Pánem stvoření (*srišti*), udržování (*sthiti*) a rozpuštění (*laja*). Ty sám jsi mi to řekl. Jsem za to nekonečně vděčný a jsem šťastný, že jsem byl shledán hoden dozvědět se to.

Ale jak, v jaké formě jsi imanentní ve vesmíru, jehož existenci jsi způsobil? Toužím to od tebe uslyšet a tím si ještě více zasloužit, že žiji,“ řekl Ardžuna. „A o které z těchto rozličných forem mám meditovat?“ prosil Kršnu. „Pověz mi to, abych podle toho meditoval a spasil se.“

„Jaká zbytečná, malicherná otázka!“ řekl Kršna s úsměvem. „Snad jsi musel vědět, že snadno pochopíš odpověď, bude-li vyřčena! Dobře. Jelikož byla tato otázka položena, obměkčím se trochu a odpovím na ni. Pozorně poslouvej. Já jsem vnitřní *átman* v lotosovém srdci každé jednotlivé bytosti. Proto jestli věříš a svůj život řídíš na základě přesvědčení, že vnitřní *átman* v každé bytosti

je můj *paramátman*, je toto pro tebe dostatečná meditace (*dhjána*). Hleď, aby tato víra nebyla nikdy otřesena nebo vyvrácena. Vytrvale se jí přidržuj, chovej se podle toho přesvědčení, uskutečňuj je svými činy a slovy, aplikuj je na své myšlenky. Pak je možné dosáhnout prožívání jednoty, že ty jsi já a já jsem ty.

Pět živlů: země, voda, oheň, vítr a nebe jsou také mými formami. Já jsem aktivita slunce, měsíce a hvězd. V čase velkého ničení jsem silou ničení i silou, která znovu buduje. Já jsem všechno od mikroskopického až po makroskopické. Já jsem minulost, přítomnost a budoucnost. Já jsem ty tři oblasti a tři *guny*, které utvářely člověka a přírodu. Není žádný předmět ani jméno, které já nejsem. Krev odebraná z kterékoli části těla je stejná jako krev z jiné jeho části. Podobně je i božství všude stejné."

Ardžuna spojil obě dlaně, zvedl paže vzhůru a ptal se: „Kršno, celé stvoření je tvou formou, že je to tak? Vědomosti, bohatství, moc, síla, energie, nádhera – všechno je výrazem tvé slávy, že ano? Nuže, nedáš mi tu svatou příležitost splnit mou životní tužbu – zažít tebe jako celé stvoření, jako samotnou formu stvoření (*višvarúpa*)? Zapřísahám tě, modlím se u tvých nohou.“

Kršna znal muka trýznící Ardžunovo srdce a odpověděl: „Zajisté tě, Ardžuno, uspokojím. Ale tvé fyzické oči nemohou vidět takovou slávu. *Višvarúpu* nelze spatřit omezeným zrakem, který vidí a chápe jen tuto přírodu. Proto ti udělím nadpřirozené oko. Nyní se dívej!“ Tak pravil a zjevil se před ním jako samo stvoření, a víc než to. Jaká veliká milost! Jaký vrcholný zážitek!

Zde je třeba upozornit hledajícího na jednu nepatrnou podrobnost. Védy, šástry a purány, kromě mnohých učenců, světců a dalších jedinců, kteří mají právo o takových věcech hovořit, popisují Boha jako *sarva-vjápti* a *sarva-bhútántaráma*, tj. jako všudypřítomného a jako vnitřní realitu v každé bytosti. Na základě toho se někteří lidé dohadují: „Když je přítomen všude a ve všem, proč není všemi viděn?“ Odpověď všem, kteří se takto táží, zní: Jak může fyzické oko, složené z pěti elementů, vidět za pět elementů?

Nic nemůže osvítit předmět, který neodráží světlo, ale plamen osvítí sám sebe a osvětluje okolí. Bůh je samozářící; všechno osvětluje. Je nad přírodou, která je jen projevem jeho slávy. Proto ho lze vidět jen okem moudrosti, okem, které lze získat pouze jeho milostí. Proto je uctívání Boha důležitou součástí *sádhaný*. Komu se nedaří vidět sama sebe, tomu se nikdy nepodaří vidět druhé, uvidět cokoli mimo sebe. Konejte *sádhanu*, to vám zajistí boží milost a z boží milosti vám bude udělena *džňánanétra* (oko moudrosti). Bůh je snadno dosažitelný po stezce oddanosti.

Zatímco prožíval vizi Boha ve vesmíru i Boha jakožto vesmír, Ardžuna proléval slzy radosti. „Ó, všemohoucí Bože! Vidím všechny bohy: Brahma stvořitele, všechny mudrce a světce, všechny rozličné, mnohotvaré bytosti a věci, pohyblivé a nehybné! Ó, vidím každou jednotlivou z nich. Všechny je vidím – a z tvé hrůzu budící tváře vycházejí plameny nádherné záře, které se šíří do nejzazší vzdálenosti. Ó, jak si přeji znát význam a účel této úctu budící formy,“ zvolal Ardžuna.

„Viděl jsi, Ardžuno? Poznal jsi podle toho, že jsem stvořitelem, udržovatelem a ničitelem všech aktivit, všech bytostí a předmětů? Už jsi pochopil, že nikoho na tomto bojišti ty nemůžeš ani zachránit, ani zabít? Ty nemáš moc zabíjet, stejně jako oni nemají moc vlastním úsilím zemřít. Žítí

a umírání je obojí řízeno mou vůlí. Já nesu břímě země, já břímě tvořím a já od něho ulevuji," řekl Kršna. Při tom Ardžunu něžně hladil po zádech a hovořil tiše, aby jeho extatické vzrušení uklidnil.

Tato příhoda je dobrým příkladem; ukazuje, jak je Bůh upřímností a oddaností poután a jak se sklání ke svým oddaným, aby je utěšil a povzbudil. Jen si to představte! Bylo by možné, aby se tento Ardžuna, který byl tak nerozhodný a nervózní do té doby, než mu bylo dáno uzříti zjevení na vlastní oči smrtelného člověka, postavil mocným rekům a mistrům všech umění, jako byli Bhíšma, Dróna a Karna, a nad nimi zvítězil? Oni byli přemoženi jeho vůlí.

Ardžuna si setřel slzy z očí a sepjal ruce k modlitbě. „Ó, Pane, mám vizi *višvarúpy*, kterou jsem nikdy dříve neviděl, ani o ní neslyšel a nedovedl si ji představit. Uvědomuji si, že je to skutečná pravda. Ty hrůzu budící plameny nádherné záře mě spalují. Mé tělo se škvaří pod dotykem takové nádhery. Objev se přede mnou zase ve své sladké, usměvavé podobě. Tu vizi již nemohu déle snášet. Otče! Přijmi znovu svou formu, já už se na to nevydržím dívat," prosil Ardžuna.

Kršna ve své milosti souhlasil. „Ardžuno," řekl, „právě jsi viděl mou univerzální formu, vizi, kterou ti nemůže zprostředkovat žádná znalost véd, rituály, odříkání či askeze. Dosáhnout jí může jen *bhakta*, který je mi oddán oddaností nepřipouštějící žádné odvrácení pozornosti (*ananjabhakti*). Tací *bhaktové* vidí jen Pána a cokoli dělají, dělají jako bohoslužbu jemu. Žádnou jinou formu nemají před očima, žádnou jinou myšlenku v mysli, žádný jiný čin, kterým by zaměstnali ruce. Vždy a všude vidí jen mou formu, vyslovují jen mé jméno, myslí jen na mne, pociťují jen mě a to, co souvisí se mnou, a jsou aktivní jen kvůli mně. Takoví dosáhnou mé vize, Ardžuno. Já žádám jen jedno: *ananjabhakti*."

Ardžuna se s úsměvem a lehkým zachvěním rtů otázal: „Pane, vím, že tě potěší neodchylující se jednobodová oddanost. Ale potěší tě víc, budeme-li tě uctívat ve formě nebo bez formy? Dáváš

přednost *sákára-upásaně* nebo *nirákára-upásaně*? Co tě více obměkčí a více přispívá k udělení tvého požehnání? Co je snazší pro *sádhaku* a tobě milejší? Prosím, pověz mi to.“

Kršna byl potěšen, že byla položena tato otázka. „Ardžuno,“ řekl, „já mezi oběma nerozlišuji. Jsem potěšen, ať mě lidé uctívají kterýmkoli způsobem za předpokladu, že jejich mysl je prosycena mnou a že naplňují každý čin, každé slovo a každou myšlenku neochvějnou vírou.“ Tu ho Ardžuna přerušil otázkou: „Kršno, stačí jen čistota srdce a pevná víra? Nejsou pohlaví, postavení určované kastou, nebo životní stadium překážkou při dosažení?“

Kršna svou odpovědí Ardžunu pokáral: „Překvapuje mě, že mi kladeš takovou otázku po tom všem, cos zakusil. Což si neuvědomuješ, že v těch, kteří svou mysl zakotvili v Bohu a vložili svou víru ve mě – zosobněnou pravdu, věčnou a neposkvrněnou – nezbude ani památka po ztotožnění se s tělem` (*déhabhránti*). Mají-li ještě povědomí o pohlaví, kastě nebo stadiu života s doprovázející pýchou nebo pokorou atd., tak to jen odhaluje, že svou mysl neodevzdali Bohu. Nic nebude odvádět pozornost těch, kteří se zbavili připoutanosti k tělu – ani kasta, postavení či cokoli dalšího.

Avšak *ášrama dharma* a *varna dharma*, kodex mravního chování předepsaný pro jednotlivé kasty a životní stadia studenta, hospodáře, poustevníka a mnicha, žádným způsobem nezabraňují disciplíně upínání mysli na Boha, očišťování jí od zla a uctívání Pána každým činem, slovem a myšlenkou. Rozlišování podle pohlaví, kast, postavení nebo období života se týká jen těch, kteří žijí ve vědomí skutečnosti těla a chovají se, jakoby svět byl absolutní a věčný.“

Zde si Ardžuna vzal slovo a pravil: „Kršno, rozjímat o Beztvarém *nirguna-nirákára*, nemajícím žádné vlastnosti, je pro osoby, které se identifikují se svým tělem (*déhabhránti*) velmi obtížné, že ano? Proto může uctívání aspektu Boha ve tvaru, dosažitelné i obyčejnému člověku, vést k čistotě mysli a vnitřních orgánů vědomí. Prosím, abys mi toto osvětlil.“

KAPITOLA 21

Pán odpověděl: „Ardžuno, lidé se domnívají, že úplně stačí uctívat Boha ve formě a s atributy. Tato disciplína jim pomůže do určité míry. Povede je jen kousek cesty. Pán se milostivě nesníží k tomu, aby udělil osvobození jen pro toto! Neboť kdo usiluje o osvobození, musí se v první řadě vzdát připoutanosti k tělu. Bez toho nelze dosáhnout stavu *átmana*. Ztotožnění se s tělem je výrazem nevědomosti. Je třeba poznat *átmana* jako odlišného od *prakrti*.

Touha po objektivních potěšeních, která je založena na neskutečné ceně, připisované *prakrti*, se musí odstranit pomocí *dhjány* a *tapas*. Když se touha ztratí, jedinec se připodobní suchému ořechu uvnitř kokosové slupky, který se uvolní a je nepřipoutaný ke slupce i k jejímu vláknitému obalu. Už znovu nevyklíčí ani nevyraší. Zůstává navždy nepokažený. Jedinec se již nerodí a v důsledku toho neumírá. To ale znamená, že bude osvobozen. Připodobnění se k tomu suchému ořechu uvnitř slupky je stadium nazvané *džívanmukti* – vykoupení za života.

Rozjímání o nejvyšším Božství za hranicí všech atributů a nad atributy je nutné pro dosažení stavu *džívanmukti*. Je-li to pro tebe těžké a nad tvé možnosti, můžeš učinit něco jiného. Věnuj mi

veškerou službu, všechno uctívání, védské rituály a jiné svaté sliby a vigilie se vším ovocem, co z toho může vzejít. Považuj mě za nejvyšší metu, za konečný cíl proměňující všechny činy ve službu Bohu. Soustřeď na mne svou mysl, medituj o mně. Já tě zahrnu svou milostí a převedu tě přes moře změn, oceán *sansáry*. Prokážu ti svou přízeň a dám ti dosáhnout hledaného vytouženého cíle, Ardžuno! Soustředit mysl trvale na mne není lehký úkol. Ne každý to dokáže. Ať se člověk cvičí sebedéle, je těžké udržet mysl soustředěnou na mne, aniž by odbíhala k jiným věcem nebo nápadům.

Můžeš se proto ptát: „Což nemáme jiné prostředky?“ Moje odpověď zní: „Ano, máte. I ti, kteří jsou dychtiví činů, jež by mě potěšily, se mohou zakotvit ve vědomí *átmana* a dosáhnout osvobození. Pomocí modlitby, opakování Jména, zbožňování mé velebnosti, uctívání atd., mohou být odstraněny hříchy minulosti a vnitřní vědomí očištěno od podnětů a pudů. Potom vysvitne světlo moudrosti vedoucí k osvobození z temnot.“

Je velmi potřebné, aby se čtenáři nad tímto bodem zamysleli, neboť zvažováním argumentů pro a proti se dochází k velmi cenným závěrům. Zamyslete se například nad rozdílností mezi tím, jak je *bhakti* obvykle popisována ve všeobecné praxi, a co o ní prohlašuje Pán. Obecně je popsána jako opravdová oddanost Pánovi. Ale *bhakti* znamená mnohem víc než to.

Oddanost Pánovi je jen forma disciplíny pro dosažení Pána. Hledající by neměl skončit získáním oddanosti. Neměl by věnovat tolik pozornosti tomu, kolik lásky a oddanosti získal k Pánovi, jako tomu, kolik lásky a milosti mu prokazuje Pán! Měl by stále neúnavně zjišťovat, jaké činy, jaké jeho chování se Pánovi nejvíce zalíbí a naplní ho blažeností (*ánanda*). Ptejte se na to, dychtíte po tom, dělejte, co splní tento účel. To je pravá *bhakti*.

Ale lidé většinou tento ideál *bhakti* nenásledují a nepřemýšlejí o hlubším smyslu tohoto ideálu. Pozornost věnují jen lásce, kterou oddaný chová k Pánovi, a v průběhu procesu se mnoho nestarají o *dharmu* a *karmu*, které Pán schvaluje a oceňuje! Proto říká Kršna: „*Karma*, která uspokojí Pána, je vyšší než *karma*, která uspokojí tužby oddaného.“ Cokoli oddaný dělá nebo myslí, plánuje nebo pozoruje, všechno by mělo shora k němu přitáhnout boží milost. Nic by nemělo podléhat vůli oddaného, ale mělo by být v souladu s jeho vůlí. Oddaný by měl každou myšlenku a každý cit prověřit na prubířském kameni Pánem prohlášených preferencí.

Gíta ujišťuje, že i když je někdo oddaný Pánovi, nelze ho nazývat *bhaktou*, nebere-li při svém žití zřetel na Pánova přikázání, to znamená na *dharmu*, stanovenou šástrami, které ztělesňují jeho nařízení a zjevily je prorokům a světcům. V tomto smyslu Kršna používá slovo *bhaktimán*, když prohlašuje v Gítě: „*Bhaktimán ja sa me prija*“.

Při čemkoli, co *bhakta* dělá, neměl by mít pocit, že je to „*mama karma*“ či „*moje karma*“. Kršna říká, že je nutné to vidět jako „*karmu* pro Pána, konanou Pánem“ neboli „*Íšvaríja karma*“. Lidé si obvykle myslí, že některé činy jsou „jejich“ a jiné „Pánovy“. To není známkou pravého *bhakti*. Jsou-li všechny činy pociťovány jako Pánovy, nebudou poskrvněny egoismem ani zabarvením slovem „*moje*“.

Bhakti je třeba identifikovat jako disciplínu, která odstraní egoismus a omezení pojmy „já“ a „mé“.

Z toho důvodu ti, kteří poznali, definují *bhaktu* jako *avibhaktu*, někoho, kdo není oddělen od Boha. Činy a city musí v každé době a za všech okolností být zaostřeny na Boha. Když se místo toho k Bohu modlíte jen v době, kdy vás přemáhají bída, ztráty a starosti: „Ó, Pane zachraň mě před nimi,“ a když se poté, co pominou, opět vrháte do zápletek objektivního světa a dáváte se zotročit světskými cíli, takové chování je pokáráníhodné.

Gíta učí, že bohoslužba nemá být nouzové opatření. Když je jazyk potažený a člověku nechutná, hledá pálivou okurku. Podobně, když někoho přepadne zármutek, hledá Boha! Tento vypočítavý druh oddanosti se dnes zvláště rozbujel, snad vlivem pokrytectví současné doby. Prázdnou oddanost stavějící na odiv, jak velmi je kdo Bohu oddán, vidíme bohužel i mezi „velkými“ *sádhaky* a těmi, kteří se zřekli „všeho“ pro „Něho“, jehož považují za své „vše“! Pro mnohé je *bhakti* závoj (*burkha*) nošený na poutních cestách a při vstupu do chrámů nebo při přistupování ke starším osobám. Po návratu domů závoj odkládají a s ním i všechny myšlenky a pocity úcty k Pánovi.

Jsou to jen bravurní exhibicionistické ukázky. Oddanost však musí být stálá a plná. *Bhakti* je zakotvení mysli v Pánu za všech situací a v každém čase. Mnozí tvrdí, že všechny jejich činy jsou věnovány Bohu (*déva*), ale jejich postoj ukazuje, že je věnují jen tělu (*déha*). Místo, aby je odevzdávali Bohu, odevzdávají je sami sobě. Říkají: „To věnuji Krišnovi,“ ale ve skutečnosti je to dar jejich synovi (*putra*). Nebo prohlašují: „To je dar pro Rámu,“ ale jejich naléhavost prozrazuje, že to věnovali, aby uspokojili svoji „*rágu*“ (vášeň, lpění). Jak by bylo možné takové činy poctit slovy „věnování“ nebo „odevzdání“?

Odevzdání inspiruje tělo, mysl i řeč. Jestliže tvá řeč není schvalována myslí, a to, co cítí mysl, není se vši upřímností proměněno v čin, stává se pouhým pokrytectvím. Buď přesvědčen, že konatel, čin i konání jsou ON. Buď oddán jemu raději než bohatství, ženě a dětem.

K čemu se připoutá tvá mysl, tam setrvává i tvoje *bhakti*. *Bhakti* je ryzí jako vody Gangy. *Karma* je jako voda z Jamuny. *Džňána* je jako Sarasvatí, která teče tajně a tajuplně pod zemí a posvěcuje se splynutím s oběma druhými. Prolínání těchto tří se jmenuje *trivéní* a znamená vyhasnutí mysli a sjednocení tří *gun*, což přivodí zničení ega.

Je mnoho těch, kteří tato základní fakta neznají. Dvakrát denně se ponořují do vody, procházejí ranními, poledními a večerními rituály, uctívají domácí bůžky, pomalovávají si čela, paže a prsa linkami popela nebo santálové pasty, dávají si šafránové tečky na obličej a nosí kolem krku korále a růžence. Takto ozdobeni se potloukají od jednoho chrámu k druhému nebo od jednoho duchovního učitele k dalšímu. Obcházejí kolem dokola svatostánek, vyslechnou mnoho promluv, recitací purán a čtení ze svatých spisů. O takových lidech můžeme přinejlepším říci, že se zabývají dobrými aktivitami, ale nemůžeme o nich tvrdit, že jsou *bhaktové*.

Bhakti nemá nic společného s odíváním ani s řečí. Na základě pouhého odívání nebo pobožnůstkářského způsobu vyjadřování o nikom nemůžeme říci, že je „Pánovým oddaným“. *Bhakti* je spíše záležitost vnitřního uvědomění a citění než vnějšího chování a jednání. Tam, kde je kouř, můžete předpokládat přítomnost ohně. Jsou určité druhy ohně, které nevydávají žádný kouř, ale neexistuje kouř, který by nevycházel z ohně. Jsou možné činy konané bez citu, ale nemůžete tvrdit, že veškerý cit musí být vyjádřen vnější podívanou. I bez okázalosti a vnějších efektů je možné mít upřímný cit. Čistý cit je velmi důležitý. Pouhá okázalá vnější činnost je rozhodně zábranou pokroku, pokud někdo vůbec aspiruje na pokrok!

Otázka, kterou položil Ardžuna, vyprovokovala ještě další odpověď: „Samozřejmě, že jsou dva různé druhy *bhaktů*: *sagunabhakta* a *nirgunabhakta* – ctitel Boha ve tvaru a ctitel Boha beztvarého. Z řad oddaných to jsou *ártha* (sklíčený, nešťastný), *arthárti* (chudý) a *džidžňásu* (tazatel), kteří jsou chtiví aspektu nejvyššího Božství, které se vyznačuje jménem a formou.

Jako se má při každé slibné příležitosti vykročit pravou nohou, k dosažení osvobození musí svou pravou nohou vykročit *nirgunabhakti*. To je to „nejslibnější“. Jinými slovy, jedině *sádhana* beztvarého nejvyššího Boha přináší osvícení. Oba aspekty jsou cenné a oba jsou nepostradatelné. Jak dlouho může někdo mít jednu nohu uvnitř a druhou venku? I kdyby to bylo možné, k čemu by to bylo? Proto je třeba přijmout *sagunabhakti* jako *sádhanu* a *nirgunabhakti* jako cíl, k němuž chcete dospět.

Můžete buďto spatřovat celý vesmír jako Boha - *višvu* jako Višvéšvaru, nebo můžete vidět obojí oddělené a rozlišné. Ale *višva* a Višvéšvara jsou jedno a totéž. Můžete vidět látku jako vlákna příze, nebo můžete vidět látku i přízi jako oddělená jsoucna. Ale ať si to uvědomujete nebo ne, příze je látka a látka je příze.

Vidět přízi i látku jako rozličné je *saguna upásana*, uctívání Boha s atributy. Vidět vlákna jako součást látky a látku jako soubor vláken a obojí jako identické znamená uctívat aspekt beztvarého Boha (*nirguna*).

Bhakti není něco, co lze odněkud importovat. Není to nic, co by mohl někdo dodat. Neroste ze země ani nepadá z nebe. Vyvěrá z vlastního nitra jako nesobecká příchylnost k Bohu. Příchylnost, láska, která je člověku vrozená, by neměla divoce proudit všemi směry, měla by nepřetržitě téci jediným směrem k Bohu; tak se z ní stává *bhakti*. Tato láska je v každém živém tvorů. Ptáci a zvířata, hmyz a červi – všichni mají lásku inspirující je a naplňující do té míry, která jim přísluší. Zkrátka, život je láska, láska je život.

Každý člen každého žijícího rodu vlastní mnohostrannou lásku k potomstvu, rodičům, pohodlí, ochráncům, k jídlu a pití, k radostem a hrám. Každý z těchto druhů lásky nebo přichylnosti má své jméno váží se k předmětu, k němuž se vztahuje. Když se vztahuje k potomstvu, jmenuje se láska. Je-li namířena k osobám méně šťastným, říká se tomu pobláznění. Proudí-li mezi sobě rovnými, nazývá se kamarádstvím; připoutaností nebo lpěním, vztahuje-li se na spotřební zboží nebo určitá místa. V některých případech se může vyvinout ve fascinaci, v jiných v přátelství. Ve vztahu ke starším, učitelům a rodičům se stává úctou, pokorou atd.

Avšak *bhakti* je slovo používané jen pro lásku namířenou k Bohu. Je-li tato láska roztržena na mnoho proudů tekoucích do mnoha směrů, na četná místa, přináší jen zármutek, neboť se připoutává k smrtelným věcem okamžiku.

Místo toho dovolte lásce, aby proudila jediným směrem k oceánu Pánovy milosti. To je *sádhana* nazvaná *bhakti*. Proč utrácet život na slaných bahniskách *sansáry*? Raději usilujte o dosažení rozlehlého oceánu milosti. Tam realizujete sebe, získáte *sat-čit-ánandu*. Jak velkolepé je to uskutečnění, jak plné blaženosti!

Gópiky usilovaly a touto *sádhanou* dosáhly úspěchu. Každý okamžik, za všech okolností, odevzdávaly každou svou myšlenku, každé slovo a každý čin Kršnovým lotosovým nohám. Proto se o *gópikách* hovoří jako o jogínech. Z toho, že sám Pán Kršna oslovuje *gópí* jako *jógí*, můžete odhadovat, jak vysoké duchovní *sádhany* dosáhly.

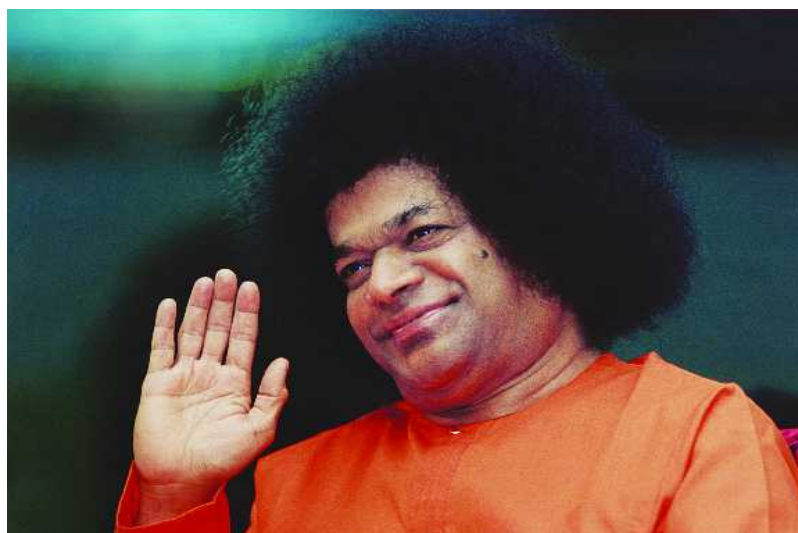

Sái inspiruje

Štěstí nemůžete dosáhnout skrze pohodlí.

Radost z osvobození je možné získat pouze skrze zkoušky a potíže. Skrze velkou bolest žena dosáhne blaženosti mateřství. Skrze těžkou práci je možné získat úrodu na poli. Díky dlouhým dnům a nocím studia složí student zkoušky a získá vytoužený titul. Odřekněte si luxus a dokonce i pohodlí, odpoutejte se od toho, co vám je drahé a blízké díky čisté nevědomosti toho, co je vám nejdražší a nejbližší. Tužte, snažte se a bojujte, poté budete obdařeni nevyjádřitelnou blažeností ze splynutí s Universálním, z osvobození. Díky zármutku si ceníme radosti a smutek z ní činí vzácný majetek. Bezměsíčná temná noc motivuje hledajícího jít za světlem a smrt propůjčuje jiskru a elán žítí.

Promluva z 16. 3. 1966

Blaženost, odvahu a sílu, kterou získáte z opakování božího jména, nikde jinde nezískáte.

I když si z vás někteří lidé dělají legraci, nenechte se tím otrávit. Ať jste staří nebo mladí, bohatí nebo chudí, všichni musí opakovat boží jméno. Zpívejte o boží slávě z celého srdce bez jakýchkoli zábran a s plnou koncentrací a naprostou odevzdaností. Nikoho se nebojte. Pouze tak budete schopni prožít božskou blaženost. Začněte s opakováním božího jména hned od tohoto okamžiku. Soustředte se na to, aby jméno vyvěralo z hlubin vašeho srdce. Hrajte na nástroj svého srdce a zpívejte slávu boží. Ujistěte se, že nemáte zlé myšlenky, protože ty vyvolávají falešné tóny. Pouze tak se stanete příjemcem boží milosti a energie. Žehnám vám, abyste vedli blažený život! Nemusíte hledat štěstí venku. Je ve vašem nitru. Ode dneška nechte růst svou oddanost a odevzdání. Budte odvážní, zpívejte slávu boží kdekoli jste a vedte život skutečné lidské bytosti.

Promluva z 14. 4. 2002

Chrám

Promluva Satja Sái Báby ve vesnici Budílí, 9. září 1959

Vtělení lásky!

Vždycky mě velmi těší navštěvovat vesnice a setkávat se s venkovany. Jejich mysl je čistá, neposkvrněná a vesnická atmosféra je upřímná a nezasazená vyumělkovaností. Dnes je velký den v historii vaší vesnice, protože se zde otevírá nemocnice a zdravotní středisko v rámci rozvoje veřejného zdravotnictví. Jsem rád, že si uvědomujete, jak je to důležité. Dělalí jste velkolepé přípravy k oslavě této události a všichni radostně spolupracujete na úkolech, které vám udělují organizátoři. A právě tato spolupráce a duch radostného kamarádství ve vaší vesnici mne sem dnes přivedly. Já jsem láska (*préma*) a lásku chci vidět na postupu na všech místech a ve všech záležitostech.

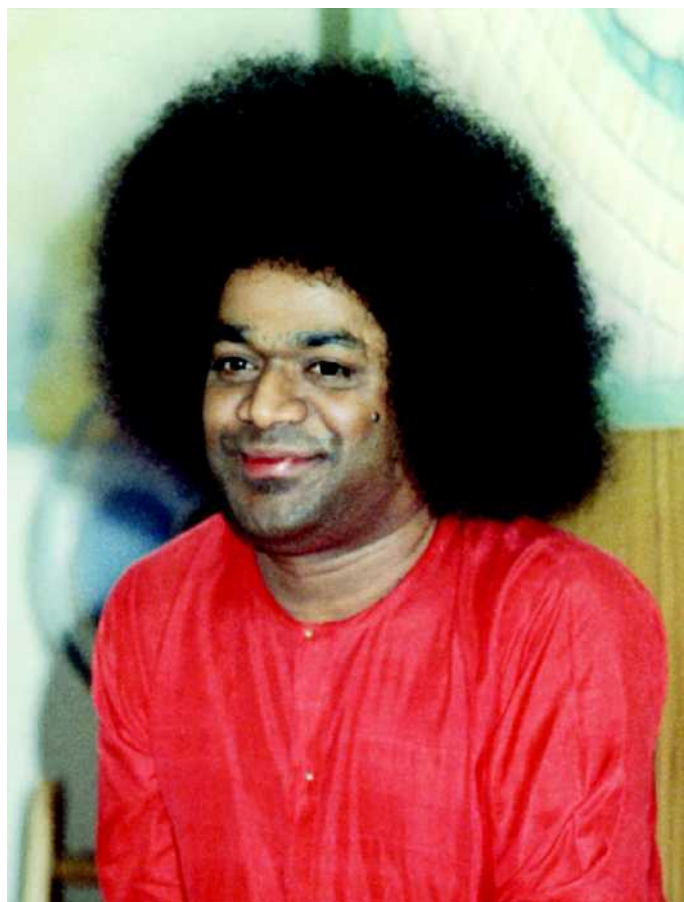
Člověk trpí nemocemi dvojího druhu – tělesnými a duševními. Prvé jsou způsobeny nerovnováhou tří tělesných vlastností – větru, žluči a šlemu (*váta, pittis, slešma*) a druhé nerovnováhou tří *gun* – kvality čistoty, vášně a ochablosti (*sattva, radžas, tamas*). Jedno je oběma druhům onemocnění společné – a sice to, že pěstování ctností léčí obojí. Tělesné zdraví je podmínkou duševního a duševní zdraví zajišťuje zdraví tělesné! Velkodušnost, statečnost v dobách strastí a ztrát, nadšení pro konání dobra, služba druhým podle svých nejlepších sil – to vše prospívá mysli i tělu. Radost z pomáhání druhým přímo působí na tělo a chrání je před nemocí. Tělo a mysl jsou těsně propojeny.

Zoufalství je hříchem proti Bohu

Jste všichni zemědělci, a tak vám nemusím říkat, že to, z čeho žijete většinu roku, je naděje. Naděje vás udržuje při orbě, setí, sázení a hnojení sklizně, kterou pěstujete. Tuto naději si udržujete jako návyk i ve věcech mimo zemědělství. To vás bude doprovázet při

putování životem. Nikdy nedávejte možnost oné ohavnosti zvané zoufalství, aby se zakousla do útrob činnosti a úsilí. Zoufalství je hříchem proti Bohu: když je Bůh ve vás, proč ztrácíte naději? Proto říká Pán: když jsem zde, proč se bojíte? Buďte vždy radostní, stateční a plni optimismu.

Říkali jste, že řeka Čitrávatí, která protéká v blízkosti Puttaparti, teče také kolem vaší vesnice a to že je pojátkem mezi námi. Ale to je velmi chabé pojítko nebo téměř žádné. Řeka je zavodněna jen několik dní v roce, zbytek roku je písčitém úhorem! Jestliže životodárné vody odvahy proudí vašim nejhlubším srdcem, tato Čitrávatí je mnohem cennější než vyschlá řeka, to pak je skutečné pojítko mezi vámi a mnou.

Vesnice je páteří celé země. Z dítěte se stane muž, z vesnice vyroste město. Ale na vás je dbát o to, aby z nevinného, prostého a upřímného dítěte nevyrostl krutý člověk tvrdého srdce. A stejně se musíme starat, aby se tichá bohabojná prostinká vesnice nezměnila ve hlučné, negativní město. Zítřejší představitelé se rodí v této vesnici a v dalších vesnicích po celé zemi. Jste-li ctnostní, města budou v budoucnosti ctnostná. Jste-li silní, města budou silná. Jste-li hašteřiví, budou hašteřivostí zasažena i města. Naučte se žít a pracovat v přátelství. Necht' vás dnešní radostný zážitek provází celý život.

Nečekejte, že vám vláda dá vše, co potřebujete

Strany a mocenské kliky na vesnici jsou zhoubou života obce. Veškerý zisk z těžké dřiny je promarněn ve svárlivosti, která plodí nenávisť. Vy pěstujete potravu a suroviny potřebné k odívání lidí. Všem netečným jste příkladem píle. Vstáváte s kohoutím zakokrháním a uléháte se slepicemi. Dřete v potu tváře a s rukama sepjatýma k oddané modlitbě pozorujete oblohu. Žijete v pokoře a s vděčností. Mezi ročním obdobím (*ritu*) a rolníkem (*rita*, řádný) existuje těsná souvislost. Váš život probíhá bez velkých výkyvů, řízen pravidelností ročního období. Nespěcháte, abyste předhlonili přírodu, jako lidé ve městech.

Chtěl bych, abyste byli vděční všem, kteří se zasloužili o tuto nemocnici, i vládě, která ji bude pro vás provozovat. Stát od vás vybírá peníze a zařizuje vám tyto výhody. Ale neměli byste být závislí na vládě, aby uspokojovala všechny vaše potřeby. Ani úředníci nejsou všemocní. Jsou pouhými služebníky, kteří musí poslouchat nadřízené. Vláda je šofér, auto je stát. Vy vlastníte auto a zároveň jste cestujícími. Vybírejte si řádné řidiče a bděle sledujte, aby řidič za volantem neublížil ani cestujícím, ani nepoškodil vůz. To je povinností majitele, že?

Nejmocnějším prostředkem, jímž lze dosáhnout úspěchu ve vašem úsilí, je *bhakti*. To vám přinese zdraví, bohatství a také prosperitu,

protože vyloučí nenávisť a klikaření a poskytne vašim pažím větší sílu, až budete orat zem. Člověk oddaný vykonává všechnu činnost jako skutek uctívání Boha, a proto ji dělá lépe a účinněji, bez simulování a jakékoliv neupřímnosti. To mu získá boží milost, a tak oddaný s nezištnou láskou k Bohu (*bhakta*) bude mít větší sklizeň, lepší zdraví a více duševního štěstí.

Věnujte se i vnitřnímu vzdělávání

Když bude tisíc lidí ve vesnici společně zpívat o slávě boží, přinese to větší soulad a společenskou soudržnost, než když křičí a hádají se navzájem. *Préma* (láska) zaplaví vesnici a zúrodní veškeré vaše úsilí, když se chopíte Pánova jména a budete je společně zpívat. Zkuste to po určitou dobu a sami uvidíte, jak se ovzduší změnilo.

Někdy přicházejí mraky závisti a nenávisti, aby zatemnily lidské vztahy. Jejich příčinou je strach a strach vyvolává hněv. To vše zmizí s příchodem oddanosti (*bhakti*) a pokory i moudrosti, které ji těsně následují. Hněv je mrháním času, zdraví a charakteru. Neposkytujte mu volné pole. Tak jak obděláváte svá pole, věnujte se i vzdělávání vnitřnímu. To je třeba v oblasti pocitů, motivů, žádostí a pohnutek.

Viděl jsem váš chrám, když jsem s procesím přijížděl na volském potahu. Váš chrám je sešlý a není v dobrém, čistém stavu. Srdcem vesnice je chrám a hořící lampa v něm je symbolem života celé vesnice. Udržujte její plamen zářivý a čistý. Někdo na chrámovou terasu strčil rozbitý vozík. To je jako zneuctit sídlo boží. Nebude to inspirovat lidi k oddanosti. Chrám udržujte v čistotě a bez zátarasů, ať je jakkoliv malý. Nepoužívejte ho, jak to činí někteří vesničané, jako útulek pro zahaleče, kteří se povalují, hrají karty nebo hazardní hry. Utvořte ve vesnici skupinu pro zpívání *bhadžanů*. Víme, že ji máte, ale musí být aktivnější, musí denně chodit na bohoslužbu (*púdža*) do tohoto chrámu a proměnit ho v pramen lásky. Tak prokážete, že jste Bohu vděční za všechna požehnání, kterými vás zahrnuje.

Rozvíjejte ducha vzájemné pomoci

Vedoucí lékař nemocnice vás právě žádal o spolupráci. Myslel tím, že nemáte zanedbávat onemocnění těla a poškozovat tak schránku boží. Tělo je nástroj, o který je nutno dobře pečovat. Lékař je v této věci odborníkem, který dlouho studoval medicínu a je vnitřně oddaný službě. Važte si jej pro jeho vědomosti a umění. Důvěřujte jemu a jeho lékům a nezhoršujte si nemoci, kterými trpíte, ani zanedbáváním ani uchylováním se k mastičkářům, což vaše choroby jen zhorší.

Zvláště vám, obyvatelé Budílí, to kladu na srdce! Rozvíjejte ducha vzájemné pomoci. Někteří vesničané byli zbídačeni, protože jeden nedokázal snést úspěch druhého. To je zhoubná indická povaha. Každý hledí srazit souseda; zatímco na Západě se podporuje i nejmenší známka vyšší inteligence a píše bez soupeření. Závist je příčinou zkázy. Rodí se z toho, že přikládáte přílišnou důležitost tělu, smyslům

a hromadění věcí, které tělu slouží. Dívejte se na věci ze správné perspektivy, připisujte jim jejich hodnotu, ale ne víc, než si zasluhují. Jsou cennější věci, které dávají radost a mír. Snažte se je uchopit; každý z vás má právo je vlastnit a nikdo vám je nemůže upírat.

Soustřed'te se na věčné hodnoty

Říkali jste, že zde stával Brahméšvarův chrám, ale že zmizel pod pískem řeky. Nedopust'te, aby i ve vašem nejhlubším srdci byl chrám Páně stejným způsobem pohlcen pískem chtivosti (*káma*) a hněvu (*kródha*). Hovořili jste o mnohých světcích (*rší*) a jogínech (*jógí*), kteří zde prováděli pokání (*tapas*) podle starých tradic. Ti věděli, co je skutečné a co neskutečné. Ovládali vrtochy mysli a setrvali v míru (*šánti*). Soustřed'te svou pozornost na tyto věčné hodnoty, pak vás nesmetou výbuchy vášně a záchvaty zuřivosti. Pak se vaše vesnice, plná lásky a ducha vzájemné pomoci, stane vzorem na míle daleko.

Sái inspiruje

**Fotbal hrají dva týmy a každý z nich se snaží dát gól tím, že vstřelí míč mezi dvě tyče.
Život je také hra mezi dvěma tyčemi
světského a duchovního vzdělávání.**

Při fotbalu hráči kopou do míče tak dlouho, dokud je v něm vzduch. Jakmile se vzduch vypustí, nikdo už do něj kopat nebude. Vzduch v míči je jako ego. Člověk ovládaný egem bude nakopáván životem tak dlouho, dokud vzduch ega nevypustí. Vypuštěný míč bereme opatrně do rukou, kdežto nafouknutý bez milosti nakopneme. Podobně i člověk, který zničil své ego, je okolím respektován, kdežto osoba v područí ega se stává cílem různých útoků. Pouze když se ega zbavíte, budete schopni se proměnit v ideálního člověka. Světské věci přicházejí a odcházejí, kdežto duchovní zisky s vámi zůstávají navždy.

Letní růže na modrých horách 1996, kap. 1

Služba pro zvířata – venčení psů z útulku

„Moji oddaní mě volají, musím jít,“ byla slova, která řekl Satja Sáí Bába 20. října 1940 svému rodnému bratrovi. Ten den tehdy čtrnáctiletý Satja Sáí Bába opustil bratrův dům, kde žil, aby jakožto *avatár* naší doby naplnil své poslání.

Tehdy se dali jeho stoupenci spočítat na prstech ruky a byli z jedné malé vesničky v jižní Indii. Dnes je jich na desítky milionů a jsou po celém světě. Tento den si tedy připomínají formou služby, ke které Satja Sáí Bába vybízel a kterou považoval za nejpřímější cestu k Bohu. Tak se i my, čeští stoupenci, ke službě každoročně připojujeme. Letošní téma služby byla *Láska ke zvířatům*. Vzhledem k tématu jsme se rozhodli jet do buštěhradského psího útulku.

Psí útulek v Buštěhradě, což je obec mezi Prahou a Kladnem, nabízí možnost venčit místní psí obyvatele vždy v době od 10:00 do 15:00 hodin. Po telefonickém zjištění základních podmínek pro venčení jsme se tedy setkali před útulkem, abychom dopřáli alespoň některým psům možnost proběhnout se.

Věkové složení naší skupiny bylo pestré, byli mezi námi ještě školou povinní až po skoro seniory. Tak každému do dvojice či po jednotlivcích byl vybrán pracovníci útulku pes dle jeho možností. Ti menší a křehčí dostali na venčení menšího a tedy „udržitelnějšího“ psa, ti větší a silnější z nás dostali také odpovídající psy. Tak jedni popocházeli s menším bílým chlupáčem, jiní zase s třicetikilovým skvrnitým tahounem. Všichni psi museli být na vodítku, protože nemají žádného pána, což znamená, že nikoho neposlouchají a nedají se tedy přivolat. Psi vypadali venku velmi spokojeně, a tak se i přes chladné a mlžné počasí venčení stalo několikahodinovou záležitostí, po níž byli příjemně unaveni nejen psi, ale i my.

Tato služba pro nás také byla připomínkou, že všechny bytosti jsou jedním a jsou dobré, jak to vyjadřuje starozákonní kniha Moudrosti v 11. kapitole: „Vždyť ty (Bůh) miluješ všechno, co je, a nic si neošklivíš z toho, cos udělal, neboť kdybys něco nenáviděl, nestvořil bys to. Jak by něco mohlo trvat, kdybys to nechtěl, nebo se uchovat, kdybys to nepovolal k bytí? Ale ty máš na všechno ohled, poněvadž je to tvé, vládce, milující život, neboť tvůj nepomíjející duch je ve všem.“

Stránka (nejen) pro děti - Pohádka o malém rybáři

V daleké zemi jménem Sardinie, daleko od domova, pobýval na konci léta malý chlapec spolu s maminkou, tatínkem a malým bráškou. Měli se rádi a každý den sedávali společně na břehu moře a pozorovali, jak přeskakují vlny jedna přes druhou, jak se sluníčko odráží od vodní hladiny a jak se občas objeví nad vodou rybí ocásek. Ten chlapeček se jmenoval Jeníček.

Říkal si: „Já to mám tak rád, že tady můžu být, že můžu pozorovat moře, jestli náhodou neuvidím rybičky. Mám moc rád rybičky a taky moc rád pozoruji rybáře, jak je chytají.“

„Tatínku, proč já taky nemůžu chytat ryby?“ ptal se Jeníček.

„Jsi ještě moc malý,“ řekl tatínek, „a taky nemáš prut a rybářské náčiní.“

„Tak já se radši budu jen koukat.“

Vydržel sedět na břehu hodiny a hodiny a dívat se na rybáře, kteří vytahovali jednu rybu za druhou. Jeníček si řekl: „Já nikdy nebudu zabíjet ryby, protože je mám rád a jsou to mí kamarádi!“

Jednoho dne, když opět seděl Jeníček na břehu a pozoroval moře, se najednou něco zablýsklo ve vodě. Nejprve tomu nevěnoval pozornost. Zdálo se, že se sluníčko blýská na hladině, ale odlesk se hýbal a bylo možné rozeznat malou ploutvičku.

„Maminko, já vidím zlatou rybičku, podívej se taky. Táhle, kousek od břehu.“

„Nic nevidím,“ řekla maminka.

„To není možné, já ano!“

A už bylo vidět i hlavičku a ocásek. Jeníček jasně slyšel, jak na něho rybka promluvila:

„Jsi hodný chlapec a máš dobré srdce. Rozhodla jsem se, že ti splním tři přání. Od této chvíle jsem tvým štěstím.“

„Mé srdce je dobré? Co to znamená?“ ptal se Jeníček.

„Máš rád ryby a nechceš je zabíjet,“ odpověděla rybka.

„Já je mám opravdu moc rád.“

„Přijď zítra,“ řekla rybka, „ve stejnou dobu, jako dnes a řekneš mi svá tři přání.“

„Tak dobře,“ řekl Jeníček.

„Maminko, zítra ve stejnou dobu jako dneska připluje zlatá rybka znovu. Řekni mi, prosím tě, až bude tolik hodin, jako dneska.“

Večer Jeníček přemýšlel, co má vlastně rybičce druhý den odpovědět. Napadlo ho, že to probere s rodiči. „Já mám moc rád, když tu můžu být s vámi a když vás mám rád a vy mě máte rádi. Budu si přát, abychom se měli všichni rádi.“

„My jsme tak šťastní, že vás s bráškou máme, možná bychom si mohli přát, abychom byli všichni šťastní.“ řekli rodiče.

„Jo, jooooooooo! Máme to,“ oddech si Jeníček. „Ale ještě nám zbývá třetí přání. Už nikdy nechci, abych měl neštovice a rýmu a kašel a taky vyrážku... Tak ať jsme všichni zdraví. Hurá, máme všechna tři přání!“ Nemohl se dočkat rána a chvíle, kdy se setká s rybičkou.

Ráno, když se všichni probudili, byl čiperný a veselý. Těšil se na rybičku. „Mám ráda tvoje přání a ráda ti je splním,“ řekla rybička. „A pozdravuj rodiče a brášku.“ Zamávala ploutvičkou na rozloučenou a v Jeníčkově srdíčku se rozlila zlatá záře.

„Ahoj, moje zlatá rybičko! Nikdy na tebe nezapomenu.“

„Ani já na tebe a tvoje srdíčko už bude navždy zlaté.“ Rybka zmizela a na vodě zůstal jen odlesk paprsků zapadajícího sluníčka.

AKTIVITY SATJA SÁÍ ORGANIZACE ČR

Kontakty:

Webové stránky: www.sathyasai.cz
Obecné informace: info@sathyasai.cz
Objednání knih, CD a DVD: objednavky@sathyasai.cz
Objednání časopisu: casopis@sathyasai.cz

Přehled plánovaných aktivit SSO v roce 2016 a 2017:

22. 12. 2016	Vánoční setkání
červen 2017	Celostátní setkání
srpen 2017	plánujeme opět Retreat v Krkonoších, obec Vítkovice, http://chata-eliska.cz
listopad 2017	Oslava Svámího narozenin

Bližší informace o těchto akcích přineseme v dalších číslech, nebo je žádejte na: info@sathyasai.cz.

Pravidelná setkání v Praze:

Pravidelná bhadžanová setkání každý čtvrtek od 18 hodin

Od začátku dubna probíhají veškeré aktivity pražského Sáí centra na adrese:
Domov seniorů Sue Ryder, Michelská 1/7, 140 00 Praha 4 - v kapli.
Dopravní spojení: Tramvaje č. 6 a 11, autobusy č. 124, 139, 196 - zastávka Michelská.
Více informací na: info@sathyasai.cz nebo na tel. čísle 774 829 043 (Pavel).

Studijní kruh

Vždy 2. čtvrtek v měsíci od 17:00 bude probíhat před bhadžanovým setkáním pravidelný studijní kruh, a to na výše uvedeném místě v Domově seniorů Sue Ryder.

Mimopražská setkání se zpíváním duchovních písní:

Nové Strašecí - 1x měsíčně, každou třetí neděli v měsíci mimo prázdnin od 14 hodin.

Termíny: 18. 12. 2016, 15. 1. 2017, 19. 2. 2017

Adresa a bližší info: nove.straseci@sathyasai.cz nebo tel. 313 572 933 (Standa a Jindra).

Sáí skupina Brno - mimo prázdnin každou první neděli v měsíci od 15 hodin.

Termíny: 4. 12. 2016, 8. 1. 2017, od 5. 2. 2017 bude zřejmě změna místa konání – info viz níže.

Kde: v čajovně na Mendlově nám. 11, čtyři zastávky tram č. 1 od Hlavního nádraží.

Bližší info o termínech a místu konání na tel. 731 737 432 (Týna).

Aktivity služby

Átmaséva v Hohenpriessnitzu v Německu:

K této aktivitě je stále možné se připojit. Bližší info vám podá Tomáš na tel. 776 873 219.

K tomuto tématu si můžete též přečíst „Rozhovor s Markusem“ v číslech 113 a 114 časopisu.

Aktivity mládeže

Probíhají občasně schůzky mládeže a různé mládežnické projekty. Pokud byste se rádi zapojili, kontaktujte nás e-mailem na: info@sathyasai.cz.

Vzdělávací aktivity

Evropské Satja Sái vzdělávání – ESSE – Komplexní systém vzdělávání v lidských hodnotách a duchovním učení **pro dospělé**. Více na: info@sathyasai.cz.

Knihovna – knihy, časopisy, audio- a videokazety, CD, DVD v češtině i v angličtině si můžete zapůjčit v Sái centru Praha na každém setkání.

Vydávání knih, CD, DVD – přehled na webových stránkách – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat mailem na: objednavky@sathyasai.cz.

Časopis Sái Rám – je vydáván jednou za dva měsíce; obsahuje Sái Bábovy promluvy, další texty, aktuální informace o aktivitách Satja Sái organizace – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat na emailu: casopis@sathyasai.cz. V elektronické podobě lze časopis stáhnout z webových stránek.

Z obsahu tohoto čísla:

název	strana	název	strana
Promluva I. - Svět, můj dům	2	Promluva II. – Chrám	16
Sái inspiruje	5	Služby pro zvířata z útulku (foto str. 20-21)	19
Gíta váhiní – Svaté slovo boží	6	Stránka (nejen) pro děti - Pohádka	22
Sái inspiruje	15,18	Kontakty, aktivity SSO	23-24

© Autorská práva na převzaté texty vlastní, s výjimkou textů původních, Sri Sathya Sai Books & Publications Trust (dále „SSSBPT“), Prašánti Nilajam, Indie a nikdo nemá právo tyto texty, ani jejich části, přetisknout bez povolení SSSBPT.

Písemný kontakt: Satja Sái vzdělávací centrum z.s., Husinecká 4, Praha 3, 130 00, e-mail: info@sathyasai.cz

Objednávky knih, CD a DVD na: objednavky@sathyasai.cz

Objednávky časopisu na: casopis@sathyasai.cz

Předplatné na rok 2017 pro předplatitele z Čech činí 180,- Kč, pro předplatitele z ciziny 250,- Kč.

Předplatné zasílejte na konto: 51-0661630237/0100, variabilní symbol 23, možno též použít složenku typu A, adresa: Satja Sái vzdělávací centrum z.s., Husinecká 4, Praha 3, 130 00.

**Redakce přeje všem malým i velkým čtenářům v novém roce 2017
hodně zdraví, štěstí a lásky v Sái Milosti!**

Samastá lóká sukhino bhavantu!

Kéž jsou šťastny všechny bytosti ve všech světech!